

Mál nr. 327/2020**M og
V vegna slysaftryggingar launþega A hjá V****Ágreiningur um hvort M hafi orðið fyrir slysi við störf hjá A.****Gögn.**

Málskot mótttekið 11.09.2020 ásamt fylgigögnum 1-7.

Bréf V dags. 21.10.2020 ásamt fylgigögnum 1-4.

Málsatvik.

Í málskoti lýsir M atvikum svo að hún hafi orðið fyrir slysi við störf sín hjá A hinn 28. ágúst 2019. M hafi verið að fylla á speglastæðu í verslun A þegar nokkrir af speglunum féllu í átt að henni og hafi hún tekið á móti þeim með báðum höndum með þeim afleiðingum að hún fékk slink á bakið. Vegna þessa krefst A bóta úr slysaftryggingu launþega A hjá V. M byggir á því að umrætt atvik uppfylli skilyrði slyshugtaks vátryggingaréttar, um hafi verið að ræða skyndilegan utanaðkomandi atburð og ekki sé sýnt fram á að eitthvað innra ástand M sjálftrar hafi valdið umræddu slysi. Vísar M jafnframt til dómafordæma þessu til stuðnings. Þá sé sýnt fram á að slysið hafi átt sér stað með þeim hætti sem M lýsi en strax daginn eftir slysið hafi hún haft samband við heilsugæslu vegna verkja í baki. Enn fremur komi fram í læknisvottorði, dags. 3. október 2019, að einkenni M hafi versnað er þungir speglar féllu á hana með þeim afleiðingum að hún fékk slink á bakið. Ljóst sé að M hafi ítrekað leitað til lækna í kjölfar slyssins. V hafnaði kröfu M með bréfi dags. 22. júní 2020.

Í bréfi V til nefndarinnar, dags. 21. október 2020, kemur fram að M telji ósannað að meint atvik hafi átt sér stað. Þannig liggi fyrir í tilkynningum um umrætt atvik að A geti ekki staðfest að það hafi átt sér stað. Þá hafi M sjálf ekki gefið nákvæmar upplýsingar um meint slys fyrr en 3. október 2019. Í fyrirliggjandi sjúkragögnum komi hins vegar fram að M hafi átt við að stríða krónísk vandamál í hrygg eftir umferðarslys á árinu 2015 og í læknisfræðilegum gögnum komi fram að einkennin hafi versnað vegna álags í vinnu. Jafnvel þó meint vinnuslys teldist sannað væri því ekki sýnt fram á að orsakatengsl séu milli þess og þeirra einkenna sem M lýsi frá baki, enda sé þau að rekja til áður nefnds umferðarslyss. Er bótakröfu M því hafnað.

Álit:

Ágreiningur er uppi um hvort meint slys hafi átt sér stað, en sönnunarbyrðin um það hvílir á M. Í tilkynningu A til V, dags. 16. júní 2020, kemur fram að M hafi ekki tilkynnt yfirmanni um meint slys fyrr en tveimur vikum eftir að það átti að hafa átt sér stað, engir sjónarvottar hafi verið að meintu atviki og geti A því ekki staðfest að það hafi átt sér stað. Sambærilega staðhæfingu er að finna í tilkynningu A til Sjúkratrygginga Íslands, dags. 16. júní 2020 og tilkynningu til Vinnueftirlitsins. Þá má ráða af gögnum málsins að M hafi stundað vinnu eftir slysið og ekki orðið óvinnufær fyrr en 14. september 2019. Ekki liggur nákvæmlega fyrir af gögnum málsins hvenær M hafi fyrst tilkynnt vinnuveitanda um umrætt atvik en því hefur ekki verið mótmælt að tvær vikur hafi liðið frá meintu slysi og þar til tilkynnt var um það. Af læknisfræðilegum gögnum má þá ráða að M hafi verið með krónísk vandamál frá hrygg allt frá því hún lenti í bílslysi á árinu 2015. Hún hafi eftir það sótt sjúkraþjálfun og þjónustu á háls- og bakdeildina á Stykkishólmi. Í málskoti er byggt á því að M hafi haft samband við heilsugæslu þegar 29. ágúst 2019, og samkvæmt gögnum málsins hringdi M í heilsugæslu þann dag og ræddi þar við hjúkrunarfræðing. Í því símtali virðist M hins vegar ekki hafa minnst á að hún hefði lent í vinnuslysi, heldur aðeins minnst á að meiðsli vegna umrædds bílslyss væru að taka sig upp aftur. Hinn 4. september 2019 mætti M til lækni en ekki verður heldur séð að hún hafi minnst á að hafa lent í vinnuslysi við það tilefni. Hinn 5. september og 12. september leitaði M aftur til lækni, en ekki verður séð að hún afi minnst á umrætt slys fyrr en við komu sína á heilsugæslu hinn 19. september. Í nótu lækni vegna þeirrar komu er þó ekki nákvæmlega tilgreint hvað gerst hafi en þar kemur fram að M einkenni M frá baki hafi farið versnandi á árinu 2019 vegna aukins álags í vinnu, og að þremur vikum áður hafi hún fengið högg á bakið sem gert hafi útslagið. Hinn 26. september 2019 fór M svo fram á áverkavottorð hjá heilsugæslu en ekki var unnt að verða

við því þar sem engin koma var skráð vegna vinnuslyss. Hinn 3. október 2019, eða um fimm vikum frá meintu atviki virðist M svo fyrst hafa gefið heilsugæslulækni lýsingu á atvikum. Samkvæmt öllu framansögðu, því að engir sjónarvottar urðu að umræddu slysi, og á grundvelli þess að M virðist ekki hafa tjáð sig um það fyrr en tveimur vikum síðar, er óhjákvæmilegt að líta svo á að sönnun þess að umrætt vinnuslys hafi átt sér stað hafi ekki tekist. Er bótakröfu M þar af leiðandi hafnað.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysatryggingu launþega A, hjá V.

Reykjavík 17. nóvember 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.